

Burácajúci Boží Ján Kalvín

... pokračovanie z minulého čísla

Bazilej, Institutio religionis christianae, francúzsky preklad Bible

Cez Štrasburg sa dostal do Bazileja, kde žili a pôsobili reformátori Grynaeus, Myconius, Bullinger, Bucer a Capito.

Tu sa s nimi zoznámil a spriatelil a vyjaviť im, že cíti potrebu napísať dielo na obhajobu francúzskych protestantov, brutálne prenasledovaných francúzskym kráľom Františkom I.

Oni ho v tom podporili a povzbudili.

Situácia bola vo Francúzsku taká vážna, že na krvavé vraždenie nevinných, biblicky veriacich kresťanov francúzskym kráľom sa už nemohli pozerať ani protestantské nemecké kniežatá, ktoré mu to aj ostro vytkli.

Francúzsky kráľ odpovedal surovým klamstvom, vraj on vraždil

len anabaptistov (ako keby mal právo vraždiť niekoho pre jeho vieru!?) a nie protestantov.

Kalvína to nahnevalo a dokončil svoje dielo na obhajobu prenasledovaných protestantov a venoval ho priamo francúzskemu kráľovi, lebo sa nazdával, že je klamaný svojimi radcami a

nečítal túto knihu, alebo aj prečítal, no jeho srdce bolo také tmavé, že toto, na svoju dobu revolučné, vynikajúce dielo, ktoré zmenilo tvár celej Európy, nebol schopný prečítať. O p ä ť s i vypočujme autora životopisu reformátora Theodora Bézu, ktorý povedal na adresu kráľa tieto slová:

...toto dielo buď tento vôbec neprečítal alebo ak áno, v tom prípade už musel odporný vred hniezdiť v tom b a b y l o n s k o m cudzoložníkovi.

K a l v í n o v a Inštitúcia bola s veľkým nadšením a oduševnením prijímaná po celej Európe.

V nej ostro odsúdil celú rímsku hierarchiu a napísal, že úlohou cirkvi je hlásanie čistého Slova Božieho.

Výstižne a stručne podal požiadavky reformácie.

Potom, čo bola Inštitúcia vydaná, na krátku dobu sa vybral do Talianska pozdraviť Renatu, princeznú Ferrarskú, dcéru

Bazilej

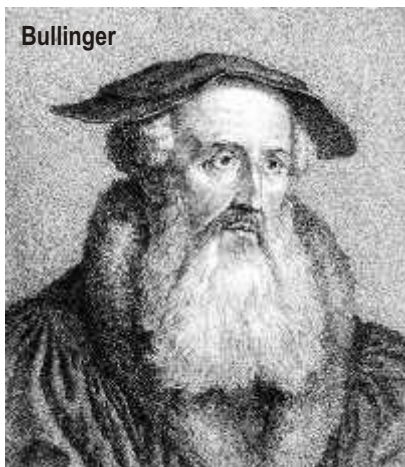
domnieval sa, že ho získa pre podporu reformy.

A napísal ho burácajúcim jasným hlasom. Bez zábran v ňom vyvrátil falošnú vieru a obhájl biblickú vieru.

Francúzsky kráľ zrejme vôbec

hrom vyvolený

Bullinger

francúzskeho kráľa Ľudovíta XII., ktorá držala ochrannú ruku nad protestantmi v Taliansku a uchýlila pod svoju ochranu na krátky čas Jána Kalvína, ktorého si nesmierne vážila.

Nech Boh dá mnoho takýchto vzácných ľudí, ktorí pochopia, že práve preto sú povolani, aby chránili Bibliu, vieru a jej služobníkov.

Možno ešte významnejší ako samotná Inštitúcia bol preklad Biblie do francúzskeho jazyka. Na chvíľu sa vrátil aj domov do Francúzska, ktoré miloval, aby zobral odtiaľ so sebou svojho

jediného žijúceho brata.

Vôbec sa nechystal stáť v službe, myslel si, že už vykonal to, k čomu bol povolaný - napísal dielo na obhajobu čistej viery.

Chcel už len pokojne a potichučky žiť, venovať sa vedeckej práci...

Ale to nebol Boží plán, služba malého muža s obrovským srdcom pre Božie veci a s burácajúcim hlasom Ducha v ňom ešte len mala začať, a to práve v Ženeve, kam sa pôvodne ani nechystal.

Tam ho už čakal Duch Boží, aby ho hodil do veľkej vody reformácie, a to cez Božieho muža, ktorého si Boh mocne použil na hlásanie evanjelia v Ženeve - Wiliama Farela.

pokračovanie v budúcom čísle...

Zdroj: KÁLVIN JÁNOS ÉLETE, PONTOSAN MEGÍRTA, BÉZA TÓDOR, AGENFI EGYHÁZLELKIPÁSZTORA 1574. FORDÍTOTTA Lic. RÁCZ KÁLMÁN, főgimn. vallásanár PÁPA, 1908, AFŐISKOLAI KÖNYVNYOMDABETŰIVEL

August Franzen: Malé cirkevné dejiny; Zvon České Katolícke Nakladatelství Praha 1992

Internet

Capito

Mikuláš Gócze